

PUTTEN - Het christelijk geloof bereikbaar maken voor doven en slechthorenden. Dat is het doel van Alfred en Hannah Bout uit Putten. Binnenkort vertrekt het stel samen met hun zoon Jelmer (6) naar Roemenië. Het coronavirus houdt de zendelingen niet tegen, voor vertraging zorgt het echter wel.

In de woonkamer van de familie Bout zijn de meeste spullen al ingepakt. De verhuisdozen zitten vol en alles wijst erop dat het gezin binnenkort vertrekt. „Verhuizen doen we zeker, maar nog niet naar Roemenië”, zegt Hannah Bout. „We moeten hier uit onze woning en gaan even ‘overbruggen’ in Huinen.”

„Oorspronkelijk zouden we begin augustus naar Roemenië vertrekken, maar nu met corona doen we dat niet”, gaat ze verder. „Niet omdat we dat niet durven, maar omdat onze broers trouwen in september. Gaan we naar Roemenië, dan moeten we daar twee weken in quarantaine, komen we terug voor de bruiloft, dan wordt dat hier ook op prijs gesteld. Keren we dan weer terug naar Roemenië, dan moeten we daar ook weer twee weken afgezonderd zitten. Dan ben je dus zes weken kwijt. Dat vinden wij veel te gek.”

‘HUIS STAAT TE WACHTEN’ Voorlopig blijft het gezin dus nog even in de gemeente Putten. Echter begint hun project dan al wel. „We gaan naar Roemenië om daar een training te volgen over het leven in een andere cultuur, maar ook om alle onderdelen van het vertaalproces dichtbij mee te maken”, legt Alfred Bout uit, die zelf doof is. Gebarentaal is zijn moedertaal. „Er zit daar een trainingsprogramma dat gericht is op doven die zendingswerk gaan doen.”

De eerste weken van het opleidingstraject vinden in Nederland vanuit huis plaats. Na de bruiloften in september vertrekt de familie snel. „Ons huis staat daar al te wachten”, kijkt Hannah vooruit, die ook vloeiend Nederlandse Gebarentaal spreekt. „Bovendien willen we ons ook echt volledig in het project storten. Dat kan vanuit Nederland toch wat minder.”

Na het trainingsjaar is het duo klaar om zendingswerk te verrichten, met de focus op de bijbelvertalingen naar gebarentaal. „Het is behoorlijk ingewikkeld”, vertelt Alfred, „maar aan de andere kant is dat ook wel vreemd. We leven nu ruim 2000 jaar na de geboorte van Jezus en pas dit najaar zal de eerste bijbel in gebarentaal verschijnen. Dat is in de Verenigde Staten in Amerikaanse gebarentaal. Eigenlijk is het bizar, ik had gedacht dat deze wereld, zeker qua ict al wel wat verder zou zijn.”

“Je kunt gebarentaal niet in een boekje gieten”

DRIEDIMENSIONAAL Het ingewikkelde aan het vertalen naar gebarentaal, is dat er heel veel verschillende gebarentalen zijn. „Net als dat Nederlands een taal is, is er ook Nederlandse gebarentaal. Zo is er ook een Engelse gebarentaal, een Roemeense en noem zo maar op.” Ook kost het vertalen naar gebarentaal veel tijd. „Je kunt gebarentaal niet in een boekje gieten”, legt Alfred uit. „De taal is driedimensionaal. Dat gaat niet op papier. Er moet dus een video gemaakt worden.” Dat kan, net als de ‘normale’ bijbel, ook op verschillende manieren. Hannah: „Men kan er een verhaal van maken, zoals die in de kinderbijbel staan, maar er kan ook gekozen worden om vers voor vers te vertalen. Allebei is natuurlijk ook een optie.”

Alfred en Hannah gaan zich tijdens het zendingswerk dan ook niet bezighouden met het aanleren van verschillende soorten gebarentaal. „Dat is namelijk geen doen.” Alfred gaat een vertaalteam aansturen als vertaalconsulent. Daarbij komen zijn ervaringen met gebarentaal natuurlijk goed van pas. Hannah gaat aan de slag met bijbelgebruik. „Dovengemeenschappen zijn kleine op zichzelf staande culturele gemeenschappen. De gebruiken binnen die gemeenschappen leg je dan naast de Bijbel en dat maak je bespreekbaar met doven uit zo'n subcultuur. Daar ga ik mij mee bezig houden.”

ERVARING OPDOEN Het duo heeft elkaar al jong ontmoet. „We gingen naar dezelfde kerk”, vertelt Hannah. „Alfred was best wel een bekend iemand. Iedereen wist dat hij doof was en zijn moeder tijdens de kerkdienst voor hem tolkte. Er kwam later een moment dat ik mij realiseerde dat ik graag gebarentolk wilde worden. Dat stond toen nog los van Alfred en eventuele verliefdheid. Toch kwam Alfred al wel in beeld. Zijn vader nodigde mij namelijk uit om aan te sluiten bij een bijeenkomst van doven. Na die bijeenkomst vroeg ik aan Alfred of ik met hem mee mocht naar zijn studie om naar zijn tolk te kijken voor de ervaring. Tja, van het één kwam toen het ander”, lacht ze. Alfred vult ook lachend aan: „En óf het een mooie ervaring was.”

Ik bad tot God en vroeg Hem Alfred enthousiast te maken

Het stel trouwde in 2010. Van jongs af aan had Hannah al belangstelling voor het werken in de zending. „Ik kreeg van de Heere heel sterk het gevoel dat ik wat voor Hem zou kunnen betekenen.” Helaas voor Hannah kreeg ze op dat moment Alfred nog niet mee. „Ik bad toen tot God en vroeg Hem Alfred enthousiast te maken.”

Alfred vervolgt: „In 2010 heb ik contact gehad met de stichting De Bijbel in NGT (Nederlandse Gebarentaal). Vanaf die tijd ben ik als vrijwilliger betrokken bij het vertaalwerk van de Bijbel naar Nederlandse Gebarentaal. Ik had een mooie baan op een accountantskantoor, maar liep door mijn doofheid tegen een plafond aan. Hierdoor ging ik nadenken voor mijn toekomst en die vraag legde ik ook aan God voor in gebed. Eind 2016 werd duidelijk dat de Heere mij riep om me in te

gaan zetten voor het vertaalwerk naar gebarentalen. In een brief van Wycliffe Bijbelvertalers werd heel specifiek om ‘mensen zoals jij’ gevraagd. Dat was voor mij en ons eigenlijk wel het teken dit te gaan doen.”

TAALKUNDE Vanaf dat moment is de bal gaan rollen. „Er zit natuurlijk heel veel voorbereiding aan dit werk vast. Je kunt niet zomaar gaan natuurlijk”, zegt Hannah. Hoe ga je je werk bijvoorbeeld financieren en waar ga je wonen? Het was onzeker.” De financiering is nu sinds een paar weken voor de komende twee jaar rond. „Ook voor ons een teken dat God vindt dat wij op de goede weg zijn. We dachten dat bedrijven en particulieren ons werk misschien in deze coronatijd wat minder zouden kunnen steunen, maar het tegendeel blijkt waar.”

Daarnaast is het stel twee keer een zomer naar Amerika geweest om te leren over de taalkunde die schuilgaat achter gebarentaal. Alfred: „Dat was bijzonder leerzaam en heel fijn. Een mooie voorbereiding voor ons werk.” Hannah benadrukt dat gebarentaal namelijk heel belangrijk is. „Er mist bij veel mensen misschien nog een stukje bewustzijn. „Iedereen denkt dat doven ‘het wel redden met lezen en schrijven’, maar er wordt altijd vergeten dat gebarentaal de moedertaal van dove mensen is. Tekst en letters zijn dat dus niet. Je kunt dan dus wel een bijbel maken in tekst en die kunnen doven ook wel lezen, maar het komt veel lastiger binnen. De bijbel in gebarentaal, in bewegend beeld, is veel toegankelijker.”

Het is dan ook een goede zaak dat de Nederlandse regering is begonnen met het inzetten van een gebarentolk tijdens persconferenties. „Voor mij kwam het op dat moment veel beter binnen. Ik begrijp op deze manier de informatie gewoon beter”, zegt Alfred. „Maar er is nog wel een lange weg te gaan”, vindt Hannah. „De voor- en nabeschouwing van de NOS is zonder gebarentaal. Daar wordt vaak nog wel extra duiding en uitleg gegeven. Ook dan zou er een tolk ingezet moeten worden.”

Wanneer - en of - het stel weer naar Putten terugkeert, weten ze nog niet. „We zullen de gemeente in ieder geval niet vergeten”, zegt Alfred. „En onze familie woont hier natuurlijk ook nog. Putten is en blijft de Parel van de Veluwe, of wij er nou zijn of niet”, lacht ze.

Het werk van de familie Bout is te volgen via hun website: familiebout.com. Geïnteresseerden kunnen daar blogs lezen, in contact komen met de thuisfrontcommissie en hun werk te steunen.